

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สาขาวิชานิเทศศาสตร์
ปีการศึกษา 2554 – 2556

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

บทที่ 1

1) บริบทสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

ประวัติความเป็นมาโดยย่อ

โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ ได้เปิดทำการสอนเป็นครั้งแรกในหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงเทคนิคอาชีพ (ทอ.วป.) วารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นหลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิตวิชาเอกวารสารศาสตร์ และการประชาสัมพันธ์

พ.ศ. 2529 ได้เปิดหลักสูตร อนุปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตรศิลปการสื่อสารและการโฆษณา

พ.ศ. 2532 เปิดหลักสูตรนิติศาสตร์ 4 ปี

พ.ศ. 2536 เริ่มเปิดสอนโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ แขนงวิชาการประชาสัมพันธ์ โดยในปีการศึกษา 2536 นี้มีนักศึกษา 1 กลุ่มเรียน (43 คน) โดยอยู่ในสังกัดภาควิชาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ซึ่งมี ผศ.ชลลดา วงศ์วิชัย เป็นหัวหน้าภาควิชาคนแรก

พ.ศ. 2537 เปลี่ยนหัวหน้าภาควิชาเป็น อ.สุวรรณี โพธิศรี ซึ่งภายหลังเปลี่ยนตำแหน่งเป็นหัวหน้าโปรแกรมวิชา

พ.ศ. 2543 ได้มีการเปลี่ยนรูปแบบการบริหารเป็นแบบคณะกรรมการโปรแกรมวิชา โดยมี อ.ปฐมา แจ่ม-จันทร์ เป็นประธานโปรแกรมวิชา และมีคณะกรรมการโปรแกรมวิชา ประกอบไปด้วย อ.เบญจวรรณ เลาลิต อ.ศรเทพ เริงยุทธนาชีวิน และ คุณไพฑูรย์ ศุภสุข โดยมี อ.สุวรรณี โพธิศรี เป็นเลขานุการโปรแกรมวิชา

พ.ศ. 2545 – มิถุนายน 2550 อ.เบญจวรรณ เลาลิต เป็น ประธานโปรแกรมวิชา และ อ.บุษยากร ตีระพุดติกุลชัย เป็นเลขานุการโปรแกรมวิชา

ต่อมาได้มีการปรับโครงสร้างการบริหารงานเป็นสาขาวิชานิติศาสตร์ ระหว่างเดือน มิถุนายน 2550-ตุลาคม 2551 มีผศ.สุวรรณี โพธิศรี เป็นประธานสาขาวิชา และ อ.กนกพร เอกกะสินสกุล เป็นเลขานุการสาขาวิชา

ปัจจุบัน มี อ.สุดจินดา ปานคำ เป็นประธานสาขาวิชา และ อ.กนกพร เอกกะสินสกุล เป็นเลขานุการสาขาวิชา โดยมีนักศึกษา 6 กลุ่มเรียน จำนวน 160 คน

2) ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายของสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

ปรัชญา

เป็นหน่วยงานผลิตบัณฑิตนิติศาสตร์ ที่มีความรู้คู่คุณธรรม

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นที่จะผลิตบัณฑิตตามพันธกิจให้มีคุณภาพสู่สังคมและท้องถิ่น

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิติศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

พันธกิจ

สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มีการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของคณะวิทยาการจัดการ ที่มุ่งเน้นการดำเนินงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ดังนี้

1. ด้านการจัดการศึกษา

- 1.1 ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการสื่อสาร
- 1.2 ผลิตบัณฑิตที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางวิชาชีพ มีจรรยาบรรณและบุคลิกภาพที่

เหมาะสม

- 1.3 ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะด้านนิติศาสตร์เป็นอย่างดี

2. ด้านการวิจัย

- 2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาการนิติศาสตร์

3. ด้านบริการวิชาการ

- 3.1 ให้บริการวิชาการทางนิติศาสตร์แก่บุคลากรด้านการศึกษาในเขตพื้นที่บริการขอ

มหาวิทยาลัย

4. ด้านศิลปวัฒนธรรม

- 4.1 เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา

นโยบายด้านการประกันคุณภาพ

1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสาขาวิชาให้มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้มีการดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ การประเมิน และพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
2. กำหนดให้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของสาขาวิชา กระจายสู่ระดับบุคคล ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน และนักศึกษา
3. พัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่สามารถสะท้อนคุณภาพการปฏิบัติงาน และอัตลักษณ์ของคณะ ตามเป้าหมาย พันธกิจ และภารกิจของคณะ
4. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ และการมีส่วนร่วมของนักศึกษา คณาจารย์และบุคลากรของสาขาวิชา ในการดำเนินงานประกันคุณภาพทางการศึกษา
5. นำระบบและการจัดการความรู้มาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาองค์กร
6. ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลและเผยแพร่ผลงานตามพันธกิจของระบบและกลไก การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
7. พัฒนาเครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษาระดับสาขาวิชาร่วมกับหน่วยงานภายนอก

เป้าหมายการพัฒนา

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปางได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามพันธกิจที่ตั้งไว้ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของคณะ ไว้ 4 ประเด็นดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์
2. บริการวิชาการด้านนิเทศศาสตร์แก่สังคมและท้องถิ่น
3. ดำเนินการวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อสร้างองค์ความรู้และพัฒนาการเรียนการสอน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาในอนาคต โดยให้มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 7 คน เป็นปริญญาเอก ร้อยละ 70 และมีตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ 85 มีบุคลากรสนับสนุน จำนวน 1 คน อาจารย์ ร้อยละ 100 ทำวิจัย มีงานวิจัยที่มีคุณภาพปีละ 7 เรื่อง ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 4 เรื่อง งบประมาณสนับสนุนการวิจัยเฉลี่ย 25,000 บาทต่อคน

บทที่ 2

องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินสาขาวิชา ประจำปีการศึกษา 2554

ประกอบด้วยองค์ประกอบคุณภาพ 4 ด้าน 23 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริหารจัดการ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ที่ 1 ร้อยละของกิจกรรม/โครงการของสาขาวิชาที่บรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของโครงการ
ในแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 สารสนเทศเพื่อการบริหารและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณของสาขาวิชาตามแผนปฏิบัติการประจำปี
ของคณะ
- ตัวบ่งชี้ที่ 4 ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายใน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

องค์ประกอบคุณภาพด้านคุณภาพบัณฑิต จำนวน 12 ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ที่ 6 การพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ 7 การพัฒนาคณาจารย์
- ตัวบ่งชี้ที่ 8 การจัดการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ที่ 9 การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- ตัวบ่งชี้ที่ 10 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
- ตัวบ่งชี้ที่ 11 ร้อยละของบัณฑิตที่เข้ามารอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ
- ตัวบ่งชี้ที่ 12 บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ตัวบ่งชี้ที่ 13 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ตัวบ่งชี้ที่ 14 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ตัวบ่งชี้ที่ 15 กลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- ตัวบ่งชี้ที่ 16 กลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
- ตัวบ่งชี้ที่ 17 กลไกการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบคุณภาพด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ที่ 18 การบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ที่ 19 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหรือ
- ตัวบ่งชี้ที่ 20 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ตัวบ่งชี้ที่ 21 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริการวิชาการ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 22 กลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 23 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการใช้ในการพัฒนา
การเรียนการสอนและการวิจัย

องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 : ร้อยละของกิจกรรม/โครงการของสาขาวิชาที่บรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้
ของโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

- สาขาวิชาควรมีการดำเนินการที่ตอบสนองตามแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ และบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
- โครงการที่นำมานับได้ต้องดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้ของโครงการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการที่บรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของโครงการ}}{\text{จำนวนโครงการทั้งหมดของสาขาวิชาในแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ}} \times 100$$

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จทุกโครงการ และมีโครงการที่บรรลุเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของโครงการทั้งหมด
2. มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จทุกโครงการ และมีโครงการที่บรรลุเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของโครงการทั้งหมด
3. มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จทุกโครงการ และมีโครงการที่บรรลุเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของโครงการทั้งหมด
4. มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จทุกโครงการ และมีโครงการที่บรรลุเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของโครงการทั้งหมด
5. มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จทุกโครงการ และมีโครงการที่บรรลุเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ของโครงการทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ข้อ 1	มีการดำเนินการ ข้อ 2	มีการดำเนินการ ข้อ 3	มีการดำเนินการ ข้อ 4	มีการดำเนินการ ข้อ 5

หลักฐานที่ควรมี

1. แผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

2. สรุปผลโครงการ/กิจกรรม

ตัวอย่างการคำนวณ

1. สาขาวิชามีโครงการทั้งหมดในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของคณะ จำนวน 15 โครงการ
 2. สาขาวิชามีโครงการที่ได้ดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้ของโครงการ จำนวน 13 โครงการ
- ดังนั้นสาขาวิชามีร้อยละของกิจกรรม/โครงการของสาขาวิชาที่บรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของโครงการในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของคณะ คือ

$$\frac{13}{15} \times 100 = 86.67$$

เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชามีผลการดำเนินการในเกณฑ์ข้อ 3 ได้ 3 คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 : สารสนเทศเพื่อการบริหารและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

สาขาวิชาควรมีสารสนเทศเพื่อการบริหารและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วนทุก 5 พันธกิจ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การบริหารจัดการ และการประกันคุณภาพ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเผยแพร่สู่สาธารณะชน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผล รวมทั้ง การวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์กรควรมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีเว็บไซต์ของสาขาวิชา และระบบสารสนเทศครอบคลุมด้านการจัดการเรียนการสอน
2. มีเว็บไซต์ของสาขาวิชา และระบบสารสนเทศครอบคลุมด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย
3. มีเว็บไซต์ของสาขาวิชา และระบบสารสนเทศครอบคลุมด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ
4. มีเว็บไซต์ของสาขาวิชา และระบบสารสนเทศครอบคลุมด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการบริหารจัดการ
5. มีเว็บไซต์ของสาขาวิชา และระบบสารสนเทศครอบคลุมด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การบริหารจัดการ และการประกันคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ข้อ 1	มีการดำเนินการ ข้อ 2	มีการดำเนินการ ข้อ 3	มีการดำเนินการ ข้อ 4	มีการดำเนินการ ข้อ 5

หมายเหตุ

1. ข้อมูลการเรียนการสอนที่ควรมี เช่น ข้อมูลอาจารย์ ข้อมูลนักศึกษาทุกชั้นปีของสาขาวิชา ข้อมูลหลักสูตร ข้อมูลศิษย์เก่า มคอ 3 ของอาจารย์ในสาขาวิชา รายชื่อนักศึกษาที่ได้รับการประกาศเกียรตินิยม ยกย่อง
2. ข้อมูลวิจัยที่ควรมี เช่น งานวิจัย ชื่อผู้วิจัย จำนวนเงิน แหล่งงบประมาณ การตีพิมพ์เผยแพร่ การนำไปใช้ประโยชน์
3. ข้อมูลบริการวิชาการที่ควรมี เช่น กิจกรรมโครงการ การบูรณาการ

4. ข้อมูลการบริหารจัดการที่ควรมี เช่น งบประมาณของสาขาวิชา สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนของสาขาวิชา

5. ข้อมูลการประกันคุณภาพที่ควรมี เช่น รายงานการประเมินตนเองของสาขาวิชา โปรแกรม E-SAR

ตัวบ่งชี้ที่ 3 : ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณของสาขาวิชาตามแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

สาขาวิชาควรเบิกจ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของคณะ และมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน : โดยการแปลงร้อยละการเบิกจ่ายเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5
ร้อยละการเบิกจ่ายที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 95

สูตรการคำนวณ

$$1. \text{ ร้อยละการเบิกจ่าย} = \frac{\text{งบประมาณที่เบิกจ่าย}}{\text{งบประมาณที่ได้รับจัดสรร}} \times 100$$

2. การคิดคะแนน นำร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 (ร้อยละ 95)

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละการเบิกจ่าย}}{95} \times 5$$

หลักฐานที่ควรมี

รายงานการเบิกจ่ายงบประมาณ

ตัวอย่างการคำนวณ

- สาขาวิชาที่มีงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จำนวน 78,500 บาท
- สาขาวิชาที่มีงบประมาณที่เบิกจ่าย จำนวน 59,500 บาท

$$1. \text{ ร้อยละการเบิกจ่าย} = \frac{59,500}{78,500} \times 100 = \text{ร้อยละ 75.80}$$

2. การคิดคะแนน นำร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 (ร้อยละ 95)

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{75.80}{95} \times 5 = 3.99 \text{ คะแนน}$$

- ตัวบ่งชี้ที่ 4 :** ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายใน
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
คำอธิบาย :

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 3 ปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้สาขาวิชามีการรายงานข้อมูลตามตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามปีการศึกษารอบ 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพของสาขานี้จะเป็นคะแนนที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพ การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสาขาได้

ดังนั้นการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะพิจารณาจากการรายงานข้อมูลของสาขาอย่างครบถ้วนตามรูปแบบ และระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพทุกตัวบ่งชี้ของสาขาวิชา
2. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนดในรอบ 3 เดือน
3. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนดในรอบ 3 และ 6 เดือน
4. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนดในรอบ 3 เดือน 6 เดือน และ 9 เดือน
5. มีการรายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาทุกตัวบ่งชี้อย่างครบถ้วน และตามกำหนดในรอบ 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ ข้อ 1	มีการดำเนินการ ข้อ 2	มีการดำเนินการ ข้อ 3	มีการดำเนินการ ข้อ 4	มีการดำเนินการ ข้อ 5

หลักฐานที่ควรมี

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

รายงานข้อมูลการประกันคุณภาพของสาขาวิชาตามรอบระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 : ผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 3 ปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” มหาวิทยาลัยได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านการป้อนเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพของคณะนี้ จะเป็นคะแนนที่สะท้อนถึงการมีส่วนร่วมประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสาขาได้ ดังนั้นในการประเมิน ตัวบ่งชี้นี้จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในของระดับคณะ

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะ

หลักฐานที่ควรมี

คะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของคณะ โดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

องค์ประกอบคุณภาพด้านคุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 6 : การพัฒนาและบริหารหลักสูตร
 ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 คำอธิบาย :

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มี การประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. สาขาวิชามีการรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. สาขาวิชามีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำหลักสูตรและมีการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตลอดเวลาที่จัดการศึกษา
3. สาขาวิชามีการประชุมคณะกรรมการประจำหลักสูตร ไม่น้อยกว่าภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง (ก่อนเปิดและหลังปิดภาคการศึกษา)
4. สาขาวิชามีการรายงานผลการประเมินหลักสูตรตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (กรณีหลักสูตร ที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุม กำกับ ให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในเอกสารหลักสูตร ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรก และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร)
5. นำผลประเมินในข้อ 4 มาปรับปรุงการดำเนินงานหลักสูตร (กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุม กำกับ ให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
---------	---------	---------	---------	---------

มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
-------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

หลักฐานที่ควรมี

1. รายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร (ฟอร์มของมหาวิทยาลัย) พร้อมเอกสารประกอบ
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประจำหลักสูตร
3. แบบรายงานผลการประเมินหลักสูตร
4. รายงานการประชุมของคณะกรรมการประจำหลักสูตร
5. เอกสารหลักสูตร เอกสารขั้นตอนการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร
6. เอกสาร สมอ.02 สมอ.07 และเอกสาร มคอ.7

ตัวบ่งชี้ที่ 7 : การพัฒนาคณาจารย์

ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย :

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

วิธีการคำนวณ

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา

2. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งวิชาการ

หมายเหตุ การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ

- คุณวุฒิคุณอาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ ก.พ.

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ

สาขาวิชามีจำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา จำนวน 11 คน ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก		
	จำนวน (คน)	ค่า น้ำหนัก	ผลรวม ค่า น้ำหนัก	จำนวน(คน)	ค่า น้ำหนัก	ผลรวม ค่า น้ำหนัก	จำนวน (คน)	ค่า น้ำหนัก	ผลรวม ค่า น้ำหนัก
อาจารย์	3	0	0	2	2	4	1	5	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-	1	-	1	3	3	1	6	6
รองศาสตราจารย์	1	3	3	2	5	10	-	8	-
ศาสตราจารย์	-	6	-	-	8	-	-	10	-
รวม	4	-	3	5	-	17	2		11
รวมผลถ่วงน้ำหนัก	31								

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$$\frac{31}{11} = 2.82$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

$$2.82 \times 5 = 2.35 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 8 : การจัดการเรียนการสอน
 ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 คำอธิบาย :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ต่อความสนใจใฝ่รู้ และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปแบบโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายใต้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ทุกรายวิชาในหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ใช้ข้อมูลการส่งเอกสารจากกองบริการการศึกษา)
3. มีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย

4. มีรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้ โดยผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชน ภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน
5. มีรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ตามผลการประเมินรายวิชาทุกรายวิชา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 หรือ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. คู่มือ/ประกาศ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 (ใช้ข้อมูลการส่งเอกสารจากกองบริการการศึกษา)
3. รายงานการประเมินผู้สอนที่สะท้อนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) รายละเอียดของรายวิชาประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ.4) และจัดทำรายงานเสนอต่อผู้บริหาร ในแต่ละภาคการศึกษา หรือสรุปโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
5. หนังสือเชิญวิทยากรและแบบตอบรับ แบบประเมินวิทยากร หรือสรุปผลโครงการ
6. รายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือรายงานการจัดการความรู้ (KM) เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือรายงานการจัดการความรู้ (KM) เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

- ตัวบ่งชี้ที่ 9 : การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
 ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 คำอธิบาย :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน
3. มีการนำผลจากข้อ 1 มาจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
4. สาขาวิชามีกิจกรรมหรือส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสาขาวิชา หรือที่ประชุมระหว่างคณะ หรือที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ
5. สาขาวิชามีโครงการหรือกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. ผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
2. รายงานการประชุม หลักฐานการนำผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์มาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน หรือรายละเอียดรายวิชา (มคอ.3)
3. หลักฐานการนำผลสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มาใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร
4. โครงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ
5. รายงานผลโครงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการใน ที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติ หรือนานาชาติ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่น ๆ ที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ
6. โครงการที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา
7. รายงานผลโครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 10 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้นสถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จ ของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. สาขาวิชามีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยและคณะ ต้องกา
รส่งเสริมให้นักศึกษา ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง
2. สาขาวิชามีโครงการหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่
สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัยและคณะ ที่ระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน
3. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้
าหมายที่กำหนดในข้อ 2
4. มีผลการประเมินในข้อ 3 บรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของทุกโครงการ
5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม
จริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หมายเหตุ

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัยต้องมี
กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขัน หรือ เข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจาก
หลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น
ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กร
กลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สมาอุตสาหกรรม สมาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักฐานที่ควรมี

1. หลักฐานการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยและคณะ ต้องส่งเสริมให้นักศึกษา ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง
2. โครงการที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
3. รายงานผลโครงการที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
4. ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 11 : ร้อยละของบัณฑิตที่เข้ามากรอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขา นั้น ๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำ เพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตที่กรอกข้อมูล}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีที่ประเมิน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ

1. สาขาวิชามีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีที่ประเมิน จำนวน 125 คน
2. สาขาวิชามีบัณฑิตที่กรอกข้อมูลภาวะของการมีงานทำ จำนวน 108 คน

$$\frac{108}{125} \times 100 = \text{ร้อยละ } 86.40$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{86.40}{100} \times 5 = 4.32 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 12 : บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

หมายเหตุ

ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว และ ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกห้องเรียน กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ

5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวอย่างการคำนวณ

1. สาขาวิชาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ	จำนวน	125 คน
2. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจ	จำนวน	108 คน
3. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา)	จำนวน	88 คน
4. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว	จำนวน	7 คน
5. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา	จำนวน	8 คน
6. สาขาวิชาที่มีบัณฑิตผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหารจำนวน	จำนวน	3 คน

สาขาวิชาที่มีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจคิดเป็น

$$\frac{108}{125} \times 100 = \text{ร้อยละ } 86.40 \text{ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา}$$

สาขาวิชาที่มีบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

$$\frac{88}{108 - (7+8+3)} \times 100 = \text{ร้อยละ } 97.78$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{97.78}{100} \times 5 = 4.89 \text{ คะแนน}$$

- ตัวบ่งชี้ที่ 13 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
- คำอธิบาย :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา หรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิติศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกห้องเรียน อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดย สมศ.
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
4. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง 5 ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

หมายเหตุ

1. ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต คือ การนำตัวเลขจากทุกข้อคำถามทั้ง 5 ด้าน มารวมกัน ไม่ใช้การนำค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านมารวมกันแล้วหาร 5
2. ในกรณีสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ให้แสดงการคิดค่าคะแนนแจกแจงในแต่ละระดับการศึกษา

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษา (คน)	บัณฑิตที่ได้รับการประเมิน (อย่างน้อยร้อยละ 20 ของผู้สำเร็จการศึกษา)	ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จาก การประเมินบัณฑิต
---------------------------------------	--	---

ป.ตรี	ป.โท	รวม	ป.ตรี	ป.โท	รวม	ป.ตรี	ป.โท	รวม
126	4	130	45	2	47	205	8.05	213.05

การคิดคะแนน

$$\text{การศึกษาระดับปริญญาตรี} \quad \frac{205}{45} = 4.56 \text{ คะแนน}$$

$$\text{การศึกษาระดับปริญญาโท} \quad \frac{8.05}{2} = 4.03 \text{ คะแนน}$$

$$\text{ทุกระดับการศึกษา} \quad \frac{213.05}{47} = 4.53 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 14 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
 ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 คำอธิบาย :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้าน การคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการ และ นักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลของวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ

นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceeding) ที่ได้รับการยอมรับในสาขา
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (Proceeding) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือวารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการยอมรับในสาขา
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ได้รับการยอมรับในสาขา หรือในระดับสากล เช่น ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน หรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations)

มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ

หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ

ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิติศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปี ตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินของผู้นสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และคำนวณน้ำหนักของ การเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น

3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

หมายเหตุ

- การตีพิมพ์เผยแพร่ใช้ปีปฏิทิน
- ผู้สำเร็จการศึกษาใช้ปีการศึกษา

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด	จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์	ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์			
		0.25	0.50	0.75	1.00
54 คน	45 ผลงาน	28	7	3	7
ค่าน้ำหนัก		7	3.5	2.25	7
รวมค่าน้ำหนัก		19.75			

การคิดคะแนน

ร้อยละถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

$$\frac{19.75}{54} \times 100 = \text{ร้อยละ } 36.57$$

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{36.57}{25} \times 5 = 7.31$$

ดังนั้นผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ สาขาวิชาได้ 5

คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 15 : กลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบาย :

สาขาวิชาควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่า โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาทุกหมู่เรียน
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ช่องทาง
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการอย่างน้อย 1 โครงการ และ กิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพอย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีการจัดให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า ไม่น้อยกว่า 2 ช่องทาง
5. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้บริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา
2. ข้อมูลนักศึกษาทุกกลุ่มเรียน
3. บันทึกการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา (online)
4. ตารางโฮมรูม
5. ช่องทางการเผยแพร่ เช่น เว็บไซต์ของสาขาวิชา , บอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสาร , การสื่อสารทาง Social network
6. รายงานผลโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการ

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

7. รายงานผลโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ หรือสหกิจศึกษา

8. สรุปผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ คือ การจัดการบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิต การให้บริการการจัดการบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ

9. หลักฐานที่แสดงถึงการปรับปรุงที่เกิดจากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ เช่น รายงานการประชุม รายงานผลการดำเนินโครงการที่มีการแสดงถึงการปรับปรุงการให้บริการ หลักฐานเชิงประจักษ์อื่น ๆ ที่แสดงถึงการนำผลการประเมินมาปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 16 : กลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบาย :

สาขาวิชาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบัน คณะ และสาขาวิชา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์การวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษา
2. นักศึกษาที่ผ่านการอบรมการประกันคุณภาพการศึกษามีการนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 1 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีน้ำแวล้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
3. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในข้อ 2 ที่ดำเนินการโดยสาขาวิชาอื่นในคณะหรือนอกคณะ
4. มีการประเมินผลความสำเร็จตามเป้าหมายของกิจกรรมพัฒนานักศึกษาตามข้อ 2
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. รายชื่อนักศึกษาของสาขาวิชาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายใน/ภายนอกสถาบัน

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

2. รายงานผลการจัดโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาสาขาวิชาที่ผ่านการอบรมประกันคุณภาพการศึกษา อย่างน้อย 1 ประเภท สำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภท สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา
3. รายชื่อนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาสาขาวิชาอื่นที่ผ่านการอบรมประกันคุณภาพการศึกษา
4. หลักฐานที่แสดงถึงการปรับปรุงที่เกิดจากผลการประเมินตามข้อ 4 และต้องเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงการนำผลการประเมินมาปรับปรุง

ตัวบ่งชี้ที่ 17 : กลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบาย :

สาขาวิชาต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม จัดให้มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. นักศึกษาของสาขาวิชาเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มีการจัดทำ มคอ.3 ที่แสดงถึงรายวิชาที่บูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาอย่างน้อย 1 รายวิชา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมด้านการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนอย่างน้อย 1 ช่องทาง
4. มีการจัดทำ มคอ.5 ที่แสดงผลสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการจัดทำงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. รายชื่อนักศึกษาของสาขาวิชาเข้าร่วมโครงการ /กิจกรรม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มคอ 3 (หมวด 4, 5) ของรายวิชาที่บูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา หรือรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน
3. หลักฐานการเผยแพร่กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนต่อสาธารณชนอย่างน้อย 1 ช่องทาง
4. มคอ 5 (หมวด 2, 3, 5, 6) ที่มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน

5. มคอ 3 ที่แสดงให้เห็นถึงผลการปรับปรุงการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 รายวิชา

6. รายงานผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการบูรณาการกับการเรียนการสอน

องค์ประกอบคุณภาพด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 18 : การบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบาย :

สาขาวิชาต้องมีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ หรือนักศึกษาเข้าร่วมรับฟัง การบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัย หรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อาคันตุกะ มีรายวิชาที่นำกระบวนการวิจัยบูรณาการสู่การเรียนการสอน มีการประเมินผลการบูรณาการของการนำกระบวนการวิจัยสู่การเรียนการสอน และมีการนำผลการประเมินการบูรณาการมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. กำหนดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์
2. นักศึกษาเข้าร่วมรับฟังการบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัย หรือสัมมนาเกี่ยวกับ ผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อาคันตุกะ
3. มีรายวิชาที่นำกระบวนการวิจัยบูรณาการสู่การเรียนการสอน
4. มีการประเมินผลสำเร็จการบูรณาการของการนำกระบวนการวิจัยสู่การเรียนการสอน
5. มีการนำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หลักฐานที่ควรมี

1. หลักฐานแสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมงานวิจัย เช่น สรุปรายโครงการ/กิจกรรม คำสั่งไปราชการ รายชื่อนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

2. หลักฐานแสดงถึงการเข้าร่วมรับฟังการบรรยายในเวทีการประชุมวิชาการด้านวิจัย หรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์อัครันต๊ะ เช่น ใบประกาศหรือสรุปโครงการ หรือใบเซ็นชื่อ หรือคำสั่งไปราชการ

3. มคอ. 3

4. ผลการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการนำกระบวนการวิจัยสู่การเรียนการสอน หรือ มคอ. 5

5. มคอ. 3 ที่ได้รับการปรับปรุง หรือรายงานการประชุมคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

หมายเหตุ

งานสร้างสรรค์ คือ ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า ที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 19 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ

ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หลักฐานที่ควรมี

- จำนวนอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)
- สรุปจำนวนเงินทุนวิจัยที่ได้รับ
- ประกาศทุนวิจัย หรือสัญญารับทุน

หมายเหตุ

1. จำนวนเงินใช้ข้อมูลปีงบประมาณ
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
3. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษา หรือปีงบประมาณ หรือปีปฏิทินนั้น ๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
4. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
5. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวอย่างการคำนวณ

สาขาวิชา ก. อยู่กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีข้อมูลดังนี้

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา สาขานิติศาสตร์

ปีการศึกษา 2554 - 2556

- อาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 12.5 คน
- อาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ จำนวน 2 คน
- เงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 330,080 บาท
- เงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 43,000 บาท

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} \quad \frac{373,080}{10.5} = 35,531.43 \text{ บาทต่อคน}$$

การคิดคะแนน

แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{35,531.43}{60,000} \times 5 = 2.96 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 20 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ในกรณีบทความวิจัยของอาจารย์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ร่วมกับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จะนับได้เมื่ออาจารย์เป็นเจ้าของโครงการวิจัยเท่านั้น

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ / ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations)

มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์
ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)

หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้อง
ไปแสดงในต่างประเทศ
การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ
ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)
วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

หลักฐานที่ควรมี

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปี
ที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของ แต่ละบทความวิจัย
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์
ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่
จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงาน
สร้างสรรค์
3. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวอย่างการคำนวณ

สาขาวิชา ข. อยู่กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีข้อมูลดังนี้

- อาจารย์ประจำสาขาวิชารวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 15.5 คน
- งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่	ระดับคุณภาพของงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
	0.25	0.50	0.75	1.00
8 เรื่อง	5	2	1	0
ค่าน้ำหนัก	1.25	1.00	0.75	0.00
รวมค่าน้ำหนัก	3.00			

ดังนั้นงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่

$$\frac{3.00}{15.5} \times 100 = \text{ร้อยละ } 19.35$$

การคิดคะแนน

สาขาวิชา ข. อยู่กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{19.35}{10} \times 5 = 9.68 \text{ คิดเป็น } 5 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 21 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก เช่น โรงพยาบาลของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการ

บริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้าน ศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบ เป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและ เอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงาน โดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

หลักฐานที่ควรมี

1. หนังสือตอบรับการนำไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เป็นนิติบุคคล เช่น อบต. โรงเรียน บริษัท ฯลฯ ที่มีการลงนามโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร หรือเอกสารที่มีการประทับตราองค์กร (ถ้ามี)

2. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

3. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ)

ตัวอย่างการคำนวณ

- อาจารย์ประจำสาขาวิชารวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 12 คน
 - งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 2 เรื่อง
- ดังนั้นงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

$$\frac{2}{12} \times 100 = \text{ร้อยละ } 16.67$$

การคิดคะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน

$$\frac{16.67}{20} \times 5 = 4.17 \text{ คะแนน}$$

องค์ประกอบคุณภาพด้านการบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 22 : กลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบาย :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

สาขาวิชานับเป็นส่วนขับเคลื่อนที่สำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานพันธกิจด้านการบริการวิชาการในระดับคณะ และมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีผลการสำรวจความต้องการของชุมชนที่สำรวจโดยคณะหรือสาขาวิชา และมีโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่ระบุในแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ
2. มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน อย่างน้อย 1 รายวิชา
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัยอย่างน้อย 1 เรื่อง
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียน การสอน และการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

หมายเหตุ : ปีงบประมาณ 2554 อนุมัติให้ใช้แผนบริการวิชาการของคณะ

หลักฐานที่ควรมี

1. ผลการสำรวจความต้องการของชุมชน ที่สำรวจโดยคณะหรือสาขาวิชา
2. แผนงานบริการวิชาการ หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของคณะ
3. รายงานสรุปโครงการบริการวิชาการ
4. มคอ 3 (หมวด 4, 5) ที่ระบุถึงการบูรณาการการเรียนการสอนเข้ากับโครงการบริการวิชาการ
5. รายงานวิจัยที่มีการบูรณาการเข้ากับโครงการบริการวิชาการ (ควรระบุไว้ในหลักการและเหตุผลของโครงการ
6. มคอ 5 (หมวด 2, 3, 5, 6) ที่มีการบูรณาการงานด้านบริการวิชาการกับการจัดการเรียนการสอน
7. รายงานโครงการบริการวิชาการ โดยมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษาใน การประเมินความพึงพอใจ ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ประโยชน์
8. รายงานการวิจัย/โครงร่างวิจัยที่มีการบูรณาการ
9. ข้อเสนอแนะในเล่มรายงานโครงการ
10. รายงานการประชุม
11. โครงการบริการวิชาการที่นำมาจากข้อเสนอแนะจากผลการประเมินที่ผ่านมา
12. แผนการปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และ การวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 23 : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการ
ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการ หรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนา มี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท

วิธีคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชา
ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมดของสาขาวิชา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชา หรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

2. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่ง ๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอน และการวิจัยก็ได้

3. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมิน ในระดับคณะ และระดับสถาบัน

หลักฐานที่ควรมี

1. แผนบริการวิชาการของคณะ
2. รายงานผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม ของสาขาวิชา
3. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและการวิจัยโดยอาจต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชา หรือนำไปสู่การเปิด รายวิชาใหม่

ตัวอย่างการคำนวณ

ข้อมูลเบื้องต้นของสาขาวิชามีดังนี้

โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมด	13 โครงการ
โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน	2 โครงการ
โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการวิจัย	1 โครงการ
โครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัย	0 โครงการ

ดังนั้นโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการของสาขาวิชาที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัย

$$\frac{3}{13} \times 100 = \text{ร้อยละ } 23.08$$

การคิดคะแนน

กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

$$23.08 \times 5 = 3.85 \text{ คะแนน}$$

